

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Milanem Šikolou
sídlem Metodějova 450/7, Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2023, č. j. OSH 626/22-2/67.1/22233/HJ
KULK 49308/2023

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 7. 2023, č. j. OSH 626/22-2/67.1/22233/HJ KULK 49308/2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Milana Šikoly ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy, ze dne 25. 7. 2022, č. j. MML074169/22/2188/OD/BE. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 10. 3. 2022 v 16:15 hodin řídil motorové vozidlo X RZ: X, na němž byla kontrolou provedenou policií na silnici č. I/35 při hraničním přechodu u obce Hrádek nad Nisou zjištěna vážná závada č. 3.2.1.3. B – prasklé čelní sklo ve stíratelné ploše více jak 20 mm. Žalobce tedy porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s přílohou č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb., o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích.
2. Za tento přestupek mu byla podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta 1 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Ve včasné žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházejí z nesprávně zjištěného skutkového stavu a z nesprávného právního posouzení. Žalovaný nezohlednil skutečnost, že k poškození čelního skla vozidla došlo bezprostředně před uskutečněnou kontrolou ze strany policie a že žalobce za této situace zastavil vozidlo na nejbližším možném a vhodném místě. Žalobce uvedl GPS souřadnice označující místo, kde k poškození čelního skla došlo. Stalo se tak na posledním ze tří kruhových objezdů na spojnici mezi Českou republikou a Německem. Nebylo tedy prokázáno, že vozidlo mělo poškozené sklo před započítáním jízdy žalobcem.
4. Žalobce se neztotožňuje ani se závěrem, že na vozidle byla zjištěna závada č. 3.2.1.3. B, tedy, že by vozidlo mělo prasklé čelní sklo ve stíratelné ploše větší než 20 mm. Takový závěr nemá oporu v provedeném dokazování. Poškození čelního skla ve stíratelné ploše nebylo příslušníky policie, kteří prováděli kontrolu, změřeno a řádně zdokumentováno. Sám policista prap. X uvedl, že délku praskliny určili pouze odhadem. Ani z jiného provedeného důkazu se nepodává, že poškození čelního skla ve stíratelné ploše bylo větší než 20 mm. Žalovaný se nezabýval tvrzením žalobce, že dle metodiky Ministerstva dopravy by se mohlo jednat toliko o závadu kategorie A. Žalobce na rozdíl od příslušníků policie prasklinu ve stíratelné ploše změřil a uvádí její délku 18 mm. S ohledem na zásadu v pochybnostech ve prospěch obviněného tedy nelze uzavřít, že se žalobce dopustil přestupku, pro nějž byl uznán vinným.

III. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že žalobce řídil motorové vozidlo, na němž se vyskytovala vážná závada, jak konstatoval kontrolující policista. Skutečnost, kdy přesně k závadě došlo nelze jednoznačně prokázat, délka

praskliny však naznačuje, že prasklina nebyla čerstvá. Na fotografiích je vedle praskliny zachyceno také osvědčení o registraci vozidla, jehož rozměry jsou 105 x 75 mm. I na základě známého rozměru tohoto osvědčení je policista schopen učinit závěr, zda je prasklina na skle větší než 20 mm. Žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Zjištění ze správního spisu

6. Přestupek žalobce oznámila policie ČR správnímu orgánu I. stupně a spolu s oznámením přestupku postoupila mj. úřední záznam o přestupkovém jednání žalobce ze dne 11. 3. 2022, oznámení sepsané na místě dne 10. 3. 2022 a pořízenou fotodokumentaci. Dle policií předložených oznámení bylo zjištěno jednak prasklé čelní sklo ve stíratelné ploše větší než 20 mm a dále poškození čelního skla mimo pole výhledu řidiče, které vzhledem k rozsahu poškození negativně ovlivňuje celkovou pevnost zasklení. Tato závada byla policií označena č. 3.2.1.8. B. Správní orgán I. stupně zahájil řízení vydáním příkazu ze dne 13. 4. 2022, v němž shledal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spočívajícího ve druhé popsané skutečnosti, tedy v řízení vozidla se závadou č. 3.2.1.8. B – poškození čelního skla mimo pole výhledu řidiče, které vzhledem k rozsahu poškození negativně ovlivňuje celkovou pevnost zasklení. Proti příkazu si žalobce podal odpor.
7. Správní orgán I. stupně po zrušení příkazu konal ve dvou termínech ústní jednání. Při něm prováděl dokazování, zejména jako svědka vyslechl policistu prap. X jenž provedl předmětnou kontrolu žalobce, při níž byla zjištěna závada na vozidle. Svědek mj. uvedl, že dle jeho názoru nešlo o čerstvou prasklinu, protože nebyly vidět šupinky skla, jak tomu u čerstvých prasklin bývá. Nevybavil si, že by před vozem žalobce jelo nějaké jiné vozidlo. Prasklinu policista neměřil, její velikost odhadl na 2,5 cm ve stíratelné ploše. Ve druhé části výpovědi prap. X sdělil, že na dokladu o provedené technické silniční kontrole uvedl chybně kód závady 3.2.1.8., neboť správně má být 3.2.1.3. Obě závady jsou typu B. Druhý policista přítomný při kontrole byl také vyslechnut, k věci však prakticky ničeho neuvedl.
8. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 25. 7. 2022 byl žalobce shledán vinným z přestupku, jak byl popsán v úvodu tohoto rozsudku, tedy spočívajícího v řízení vozidla s prasklým čelním sklem ve stíratelné ploše více jak 20 mm. Správní orgán svůj závěr opřel především o svědeckou výpověď policisty prap. X. K tomu citoval judikaturu týkající se věrohodnosti osoby policisty, který nemá na výsledku správního řízení žádný osobní zájem. Podpůrně odkázal také na úřední záznam sepsaný po spáchání přestupku. Dle správního orgánu lze i pouhým odhadem poznat délku praskliny do 20 mm a nad 20 mm. Fotografii, z níž by vyplýval žalobcem udávaný rozměr praskliny 18 mm, žalobce nepředložil. Místo označené GPS souřadnicemi poskytnutými žalobcem se nachází v polích v Polské republice. Předmětná křižovatka s kruhovým objezdem se nachází jinde. Zde je výjezd z křižovatky do slepé ulice, kde mohl žalobce případně zastavit. Z výpovědi svědka vyplynulo, že se spíše nejednalo o čerstvou prasklinu. Je navíc nepravděpodobné, že by ji způsobil odletující kámen, neboť prasklina se nachází vysoko. Správní orgán tedy neměl o spáchání přestupku pochybnosti a přistoupil k uložení pokuty.
9. K odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. Ten se v napadeném rozhodnutí ztotožnil s posouzením správního orgánu I. stupně. Uvedl, že skutkový stav byl zjištěn správně, předmětná závada byla náležitě zdokumentována na fotografiích. Na čelním skle vozidla byla zřetelná prasklina větší než 20 mm nacházející se ve stíratelné ploše. Správní orgán I. stupně řádně vyhodnotil svědecké výpovědi obou policistů, kteří jsou dle judikatury

věrohodnými svědky. Žalovaný se ztotožnil také se závěrem, že žalobce mohl zastavit u výjezdu z kruhového objezdu do slepé pozemní komunikace, jakož i s výší uložené sankce.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Dospěl přitom k závěru, že podaná žaloba je důvodná.
11. Předně se soud neztotožňuje se závěrem žalovaného, že spáchání přestupku, jak byl popsán ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí, je bez pochybností prokázáno. V tomto směru soud nemá výhrad proti hodnocení účelovosti argumentace žalobce spočívající v tom, že k prasknutí skla došlo krátce před policejní kontrolou a že žalobce zastavil na prvním vhodném místě. Také soudu se takové tvrzení jeví účelovým a lze k němu v podstatě odkázat na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jenž se jím dostatečně zabýval.
12. Za vadné a zjednodušující však soud považuje hodnocení důkazů týkajících se délky praskliny ve stíratelné ploše. Ta měla činit 25 mm, přičemž tento závěr správních orgánů vychází především ze svědecké výpovědi policisty prap. X. Zde je vhodné zopakovat, že přestupkové jednání žalobce, pro které byl shledán vinným, spočívá v řízení vozidla, na němž se vyskytovala právě a jen závada č. 3.2.1.3. B dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb. Do této kategorie závad, pokud jde o praskliny čelního skla ve stíratelné ploše, spadají praskliny větší než 20 mm. Vezmeme-li tedy příkladmo prasklinu o velikosti přesně 20 mm ve stíratelné ploše, ta by již svou kategorizací nenaplněovala parametry závady, jež se dle výrokové části prvostupňového rozhodnutí měla vyskytovat na vozidle žalobce.
13. Správní orgány měly k dispozici fotodokumentaci praskliny. Jejich závěr (zejména podrobnější odůvodnění správního orgánu I. stupně) o velikosti praskliny ve stíratelné ploše je však spíše opřen o výpověď policisty (podpořenou jím sepsaným úředním záznamem). Dle přesvědčení soudu je tomu tak proto, že fotodokumentace není dostatečně průkazná. Soud ani po pečlivém prostudování fotografií není schopen přesně stanovit, jak velkou částí zasahuje předmětná prasklina do stíratelné plochy čelního skla. Pokud žalovaný konstatoval, že prasklina je velká, což lze zjistit z fotografií s přiloženým osvědčením o registraci vozidla, soud to nezpochybňuje. Podotýká však, že správními orgány vymezený přestupek žalobce se vztahuje pouze k velikosti praskliny ve stíratelné ploše. Dle fotodokumentace začíná prasklina při samém horním okraji čelního skla a navíc poměrně blízko horního rohu. Pro přestupkové jednání vymezené správními orgány není podstatná velikost celé praskliny, nýbrž pouze té její části, která se nachází ve stíratelné ploše. Stíratelnou plochou je přitom třeba rozumět plochu, kterou stírají stěrače, pokud je zapneme.
14. Zjištění velikosti praskliny ve stíratelné ploše čelního skla vyžaduje dva kroky. Prvním je lokalizace hranice stíratelné plochy, druhým pak samotné stanovení velikosti té části praskliny, která do prvním krokem zjištěné stíratelné plochy zasahuje. Z fotodokumentace ani výpovědi prap. X neplyne, že by policista při kontrole vyžádal po žalobci zapnutí ostřikovačů a stěračů, čímž by byly okraje stíratelné plochy přesně vyjeveny, mohly být vyfoceny a mohly posloužit policistovi k přesnějšímu utvoření jeho názoru na velikost praskliny ve stíratelné ploše. Z výpovědi policisty je rovněž postaveno najisto, že prap. X prasklinu neměřil, pouze její velikost ve stíratelné ploše odhadl na 25 mm. Vzhledem k uvedenému však soud podotýká, že se prakticky jedná o kombinaci dvou odhadů policisty. První odhad spočívá v tom kudy vede

hranice stíratelné plochy, druhý pak ve stanovení velikosti praskliny ve stíratelné ploše. Z uvedeného rovněž plyne, že pokud by se policista v tomto svém odhadu spletl pouze o 5 mm v neprospěch žalobce, pak by se na vozidle správnými orgány popsaná závada nenacházela.

15. Podíváme-li se na jakékoli měřidlo pro připomenutí, jak malá je vzdálenost 5 mm, a tuto vzdálenost následně promítneme do plochy relativně velkého čelního skla dodávky zachycené na pořízených fotografiích, zjistíme, že provedení odhadu, jenž učinil policista, je náročné a je zde nepochybně prostor pro chybu. Jen stanovení stíratelné plochy bez zapnutí stěračů není snadné, neboť stěrače, jak známo, stírají do oblouku, navíc guma na stěrači provádějící vlastní stírání nemusí vždy sahat až k samému okraji stěrače, pročez může být odhad pouhým pohled na vypnuté stěrače nepřesný. V daném případě nebyla prasklina v dolní části skla v blízkosti stěrače, ale naopak zcela nahoře, a splést se v tomto ohledu o několik milimetrů nemůže být mimořádné. I kdyby pak měl policista hranici stíratelné plochy na skle přesně vyznačenu, vzniká další prostor pro chybu ve stanovení velikosti praskliny ve stíratelné ploše, jestliže prasklina není změřena, nýbrž je její velikost pouze odhadnuta.
16. Tím soud nechce říci, že každou prasklinu čelního skla je třeba exaktně měřit. Pokud by prasklina zcela zřetelně zasahovala do stíratelné plochy nad limit stanovený vyhláškou, pak by policistův odhad ve spojitosti s pořízenou fotodokumentací mohly k prokázání závady bohatě stačit. V daném případě je však i policistou tvrzená velikost praskliny ve stíratelné ploše poblíž hranice 20 mm, což v kontextu učinění pouhého odhadu policistou nepostačuje k jednoznačnosti závěru o skutkovém stavu tak, jak jej učinily správní orgány. Tento závěr je dokreslen pořízenou fotodokumentací, na jejímž základě si soud netroufá přesně stanovit, jak velkou část zasahuje prasklina čelního skla do stíratelné plochy.
17. Je přitom třeba zdůraznit, že přestupkové řízení je řízením trestní povahy, v němž se plně uplatní zásada *in dubio pro reo*. Pokud tedy vozidlo řízené žalobcem popsanou závadou možná trpělo, nicméně existují důvodné pochybnosti, zda tomu tak bylo najisto, nelze žalobce shledat vinným z popsaného přestupku. V daném případě soud konstatuje, že správní orgány vadně hodnotily opatřené důkazy, pročez došly k nesprávnému závěru, že popsaný skutek, pro nějž byl žalobce shledán vinným, je bez pochybností prokázán. Pokud se správní orgány odvolávaly na judikaturu týkající se věrohodnosti policisty, soud uvádí, že výše popsané závěry nemají s věrohodností policisty ničeho společného. Také pro soud působí policista *prap. X* zcela věrohodně v tom smyslu, že o skutečnostech, které sám svými smysly vnímal, nevypovídal lživě. Jeho věrohodnost však neznamena stoprocentní garanci správnosti všeho, co vypoví. Pokud sám uvedl, že délku praskliny ve stíratelné ploše neměřil, ale pouze odhadl, pak věrohodně sdělil, že jde jen o odhad, a tuto skutečnost je třeba vyhodnotit ve výše popsaném kontextu věci.
18. Ani podpůrné užití úředního záznamu není v daném případě způsobilé blíže objasnit velikost praskliny ve stíratelné ploše, neboť sem pouze policista ve shodě se svou pozdější svědeckou výpovědí mj. poznamenal, že mělo jít o prasklinu větší než 20 mm. Jednalo se však stále o jeho odhad. Tolik tedy k vadnému hodnocení důkazů.
19. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že, jak plyne ze shora popsaného průběhu správního řízení, správní orgán I. stupně zahájil řízení o jinak definovaném skutku, než o jakém řízení dokončil, aniž by šlo o pouhé dílčí zpřesnění popisu skutku. Přitom nedal takovou změnu žalobci před vydáním rozhodnutí najevo. Je rozdíl, zda je žalobci vytýkána prasklina mimo pole výhledu řidiče, která však vzhledem k rozsahu poškození negativně ovlivňuje celkovou pevnost zasklení (tak bylo řízení zahájeno), nebo prasklina sice menší, avšak ve stíratelné ploše čelního skla (tak bylo řízení dokončeno). Ostatně sama vyhláška č. 82/2012 Sb. tyto závady rozlišuje a

kategorizuje je rozdílně pod č. 3.2.1.8., resp. 3.2.1.3. Úřední záznam policie, na jehož podkladě bylo přestupkové řízení zahájeno, popisuje zjištění obou typů závad. Správní orgán I. stupně však zahájil řízení o jedné z nich a dokončil je o druhé. Obviněný z přestupku se má o takové změně dozvědět dříve, než je ve věci rozhodnuto, aby měl prostor se ke konkrétnímu obvinění vyjádřit.

VI. Závěr a náklady řízení

20. Vzhledem k uvedenému soud postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
21. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
22. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. května 2024

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce